

Mindennapi Mátyás Királyunkat add meg nekünk ma! avagy

Tatár bifsztek tartár mártással s desszertként orosz „krémessel”?

Írta Nagykun-Kovács László

Az étlapon tállalt zónamenü érdekes ízekkel kecsegtet. Legalábbis ez van kilátásban azoknak a **titkóros társaságok**nak a meghívóján, amelyekről a népi bölcsesség azt figyelte meg, hogy előszeretettel „**robbantanak ki világháborúkat, hogy aztán szeretetlakomát szervezzenek az árvák részére**”. Amint arra korábbi tanulmányunk (**A Szent Korona és a Miatyánk**) lábjegyzetében felhívtuk a figyelmet, jelenleg a világ hadseregeit s vezetőségét ez a „**szellemközösség**” tartja megszállva, amelyet maga Jézus az Evangéliumokban a „**légió**” hív. (S amely Jézussal, s az ő hatalmával szembesülvén a tengerbe rohan. Ez hamarosan várható. Eljön az ezer éves béke birodalma.) Ez a légió Magyarországon sem ismeretlen:

- 1948-ben nálunk **államot alapított** s
- az 1950-es években a Fehér Ház (ma Országgyűlési Képviselői Ház) alagsorában szó szerint **el-ve bedarált a magyar szabadságharcosokat**, majd a húscafatokat a halaknak a Dunába lökte
- a nyelvével folyamatosan hazudik, bal kezével csal, hogy a jobb kezével lophasson.
 - A nyelvével és a folyamatos hóbörgésével nagyüzemben használja az orv-tömeghipnózist, hogy közben az unokatestvérei banki manipulátor segítségével elsikkaszthassák a nemzeti vagyunk jelentős részét.
 - S mivel nem tiszta a lelkiismeretük, gyűlölik azokat, akiket meglopnak s megkárosítanak. S állandóan kitámadnak.
 - **A Szent Korona hamarosan vissza fogja venni tőlük a megszólalás s az ahhoz szükséges lélegzetvétel jogát, és ki fogja vágni a nyelvüket, hogy ne hazudhassanak tovább.** Nemcsak ő értük szól az üdvtörténet ¹.

Nos, vegyünk komolyan a Korona figyelmeztetését, mert nem kispályásokról van szó. **CSONTVÁRY** Kosztká Tivadar, akinek a neve (**Csont** és **Vér-Vár**) egyszer s mindenkorra elintézte őket.

S a Szent Koronán lévő Atya, Fiú, apostolok és szentek, illetve szent királyok rángatják és zengetik a vészharangokat:

Figyelők, őrködjetek a vártán. Ezek a **titkóros társaságok** megéreztek a vesztüket, s utolsó erejüket összeszedve nagy verekedést akarnak kirobbantani ². (S ne legyen illúzió, a nagy verekedés jelenleg terítéken, azaz katonai terepasztalon lévő terveinek fő célpontja mi vagyunk ³. Mi vagyunk Európa és a világ kulcsa. Ha esetleg nem tudnánk róla.)

¹ Őértük is, de ha nem akarnak üdvözülni, nem kötelező. Elvégre - őket idézve - **szabad országban szabad emberek végül is azt csinálnak, amit csak szabad.**)

² A csángók hívják így a nagy háborút p. 1914-1918.

³ Amint az eddigi nagy verekedések során a történelemben mindig is történt, akármeddig megyünk is vissza az időben.

A Szent Koronán lévő **Atya, Fiú, apostolok és szentek kérnek, könyörögnek nekünk, hogy imádkozunk, kellő áhítattal és mély hittel**. „**Mert az Úr közel**”⁴. Bármilyen történet is, hitünk ne rendüljön meg, mert az Úr megadja nekünk azt, amit mi magyarok könyörgéseinkben, nemzeti imádságunkban mindig is kértünk és kérünk: „**Nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel**.” Nos, az „**Úr közel**”, mint folyamatosan jelezzük, karnyújtásnyira, ha kezünket imára kulcsoljuk és letérdelünk.

S lássuk azt a tudást, amellyel az Úr segíteni akar.

A. Az európai hadszíntér elemzése.

Ma a világ, ha a híreket olvassa, csak a desszertre összpontosít, **az orosz krémesre**, anélkül, hogy tudná, hogy mi a fő fogás az étlapon. Nekünk magyaroknak tudnunk kell. Ez nem más, mint a „**tatár bífisztek**” és a „**tartár mártás**”. Érdekes, lehet itt egyáltalán íz-harmóniáról beszélni?

Ha orosz, akkor miért éppen krémes? S ha krémes, miért nem francia? Vajon, tudjuk-e, hogy az 1914-ben kirobbanó ilyen-olyan eszközökkel sajnos mind a mai napig, tehát jelenleg is dúló Nagy Verekedés (a csángók szóhasználatában) utolsó óráiban, **2014 márciusában, a legádázabbnak minősített harci cselekményei miatt éppen a Krímben zajlanak?** Miért innen fenyeget az elmúlt fél évszázad legnagyobb fegyveres összeütközésének veszélye? (Ha kezünkbe vessük az elmúlt hétvége híreit és politikusi nyilatkozatait.)

Nos, azért, mert **a kozák származású A. Fomenkó statisztikus akadémikus, még 1992-ben – a statisztika tudománya segítségével - nyomára akadt a világtörténelem egyik legnagyobb összeesküvésének**. A történelem mélyéről előásta az Atilláén kívül a földkerekségen valaha is létezett legnagyobb birodalom, **a szibériai Tartár Birodalom (Tatárország)** nyomait. (De ez nem kozák magánügy: ez a világ közügye.) Ld. csatolt térképet. (**PDF**-ben letölthető.)

S mivel itt nem állt meg, bizony **bennünket is húsba vágóan érint, az elevenünkre tapint**.

Ugyanis korábbi gyanúnk mára már egyre inkább meggyőződésünkké szilárdul. A Kedves Olvasó vegyen mély lélegzetet, ugyanis nagyon is úgy tűnik, hogy **az 1241-42-es tatárjárás több mint 700 éves csontvázként kibukott a szekrényből**. Kb. úgy, mint ahogyan a besenyők és a magyar honfoglalás is.

Besenyők. Mint emlékezhetünk rá, a mára 80-as éveit taposó volt államfő még az elmúlt évszázad végén is - a Honfoglalás 1100 éves évfordulóján - olyan kijelentéseket engedett meg magának, hogy **a magyar honfoglalás úgy történt, hogy a magyar törzsek a besenyők elől menekültek s így kerültek a Kárpát-medencébe**. Nem tudom értjük-e? A hivatalos dajkamese az, s azóta ettől semelyik államfőnk sem határolódott még el, hogy „**a magyarokat a besenyők kergették a Kárpát-medencébe**.” Vizsgáljuk meg, hogy van-e valóság tartalma ennek a merész kijelentésnek? (A jelenlegi hivatalos verziónak.) Természetesen van.

- Az igaz, hogy **voltak besenyők**.
- Volt s mind a mai napig **van Kárpát-medence is**.
- S még az is igaz, hogy **volt magyar honfoglalás is**.

De csak ennyi s nem több. A besenyők ugyanis nem maradtak meg 1100 éven keresztül államalkotó tényezőnek. De mi magyarok igen. S ebből nyilvánvalóan az a következtetés adódik, hogy a besenyő kergetés - nyilvánvaló szándékkal koholt - mese, amelynek semmi nyoma nincs sem az igaz valóságban, sem pedig a regényes történelemben. (De ez persze nem zavarja a kiagyaloít!)

⁴ Idézet az Újszövetségből: I.II. 4.3. „...**A Ti szelídlelkűségeitek ismert legyen minden ember előtt. Mert az Úr közel...**”

S most térjünk vissza a **1241-42-es tatárjárás**ra. Amikor az idegenszívűek ijesztgetni akarnak bennünket, akkor mindig Muhit és Mohácsot veszik elő s a **mumussal, a tatárokkal és a törökökkel riogatnak bennünket**. Arra már vitéz mezőkövesdi Szántai L. kutató is felhívta a figyelmet a Képes Krónika képeit elemző előadássorozata keretében, hogy a **tatárjárás** épülete más volt „**tatarozás előtt**”, mint „**tatarozás után**”. **A tatárok egyáltalán nem győztek Muhinál, hanem súlyos vereséget szenvedtek**. Nem csodálkozunk. Akkor az iskolákban miért tanítják ennek éppen az ellenkezőjét? Tehát tőle (Szántai Lajostól, a Képes Krónika vitéz kutatójától) tudhatjuk, hogy

- **tatárjárás is volt,**
- **muhi csata is volt,**
- **de nem úgy,** ahogyan azt nekünk a „hivatalos” propaganda dajkameséje oktatja.

Vagyis a gyengébbek kedvéért (a besenyőkkel párhuzamot vonva): annyi bizonyos, hogy:

- **tatárok is voltak,**
- **jártak is Európában, nálunk is, s**
- **volt muhi csata is.**

De csak ennyi s nem több. Nem úgy, ahogy mi azt hisszük (pl. a „**tatár-mongolok**” oroszok voltak, oroszul-törökül és tatáruul beszéltek és arab és ósláv írásrendszert egyaránt használtak⁵. S nem a mai Mongólia területén élő népet jelentik. Döbbenjünk meg nyugodtan: ez utóbbiaknak semmi vagy alig valami közük a mongol birodalomhoz.) s gondoljunk bele, hogy mi közben mennyire rettegünk is a tatárok nevének még a említésétől is. Még így 700-egynéhány évvel később is. Érthető? Döbbenet⁶.

Ugyanis a valóság nagyon-nagyon más. S itt nagyon hálásak kell legyünk a kozákoknak (A. Fomenkónak). Két tényért mindenképpen, ugyanis bizonyítani véli, hogy

- a német Romanovok az oroszokkal nem viselkedtek „**angyalként**”, azaz kesztyűs kézzel s „**áldásos ténykedésük**” semmivel nem különbözött attól, mint amit velünk a kuzinjaik, a **Kapzsiburgok** (értsd **Hbsburgok**) műveltek Magyarországon. Ott is volt II. József. **A Tartár Birodalom a világ valaha is létezett egyik legnagyobb világbirodalma volt**, ha hihetünk a Brit Enciklopédiának. (**PDF**-ben ez ugyancsak letölthető lent.)

S a Romanovok és nyugat-európai rokonaik ezt az alapvetően orosz szibériai tatár államot úgy eltüntették a Föld színéről, hogy nyoma sem maradt, illetve csak alig, s kész csoda, hogy A. Fomenkó kutatócsapatának egyáltalán sikerült kiásnia a történelmi sírjából.

Visszatérve a menüre. Ezt a birodalmat **Tartár Birodalom**nak hívták (innen maradt a „**tartár mártás**” elnevezés), ez a helyes eredeti helyes változat, nem pedig a „**tatár**”), ugyanis maga a „**tatár**” elnevezés (s így maradt fenn a „**tatár bifsztek**” elnevezésben) a német Romanovoktól ered az eredeti tartár nép, ill. birodalomnév felülírására **az eltüntetés szándékával**.

Gondoljunk csak bele, hogy a XIX. első felében Petőfi a „János vitéz” című költeményében az európai hadszíntér egyik legnagyobb szereplőjeként a **tatár királyt** írja le (még évtizedekkel Napóleon után is). S mi, Petőfi és Jókai mai ük- és szépunokái, már nem is tudjuk, sőt nem is gondolnánk, hogy **Petőfi ezt nem a kisujjából szopta, hanem tényleg léteztek tatár királyok**. Sőt, a legutolsó cárijukat a Romanovok⁷ 1785-ben győzték le – egyébként rájuk jellemzően csalárd - csellel és utána ezt a nagy hódító háborút **Madárijesztő-féle** (Az orosz Pugacsov név ugyanis magyarul azt jelenti, hogy „**madárijesztő**”) **parasztlázadásnak** hazudták. S ebben a hazugságban tettestárs volt, azaz együttműködött velük az e-

⁵ Persze ha hinni lehet A. Fomenkónak. Olyan bizonyítékai vannak, hogy érdemes alaposan ellenőrizni s nem kapásból elvetni.

⁶ Ez **döbbe.net**, ahogyan a művelt hazánkfia mondaná, nem pedig **intra.net**.

⁷ Állítólag az általunk Nagy Péterként ismert német személy személycserével került az orosz történelembe!

gész „művelt” világ. S ez szégyen, mert: hullarablók és orgazdák voltak.) (Ez persze legyen csak az ő szégyenük.)

A jelenlegi tudásunk szerint a Romanovok-Kapzsiburgok mindennél jobban rettegetek ennek a tartár birodalom feltámadásától s az Oroszországtól keletre eső nyugat-európaiakat (s köztük bennünket magyarokat) „**mumusként**” velük riogattak s riogatnak mind a mai napig. (Tehát a dajkamese szerint: „a mumus tatárok rosszak, félni kell tőlük, mindent elpusztítanak.”) S eléggé hatékony munkát végeztek, mert bárki magyarnak említjük is a tatárok nevét, kiráz bennünket a hideg. Gondolhatnánk is a „**tatárjárás**” okán, hogy: „**joggal**”.

De akkor idézzük fel ismereteinket saját magunkról. Ugyanis ugyanennek a német családnak, a „kétfejű sasnak” a másik fejét képviselő Kapzsiburgok a „művelt” nyugat-európaiakat pedig velünk, magyarokkal és a hunokkal riogatják mind a mai napig („**Jaj, Istenem, csak a magyarok nyilaitól ments meg minket!**”⁸). S a hideg őket pedig tőlünk, „hun-magyaroktól” rázza ki. Gondolhatnánk is „**nagyon művelt nyugat-európai barátaink**”, a „**magyarjárás**” (magyar kalandozások) okán, hogy: „**joggal**”. Mi, állítólag „**barbár magyarok**” ugyanis állítólag „**végig fosztogattuk és végigraboltuk, végig gyújtogattuk**” a „**művelt nyugat-európai városokat, államokat**”. S „**Nyugat-Európa térdig gázolt a saját vérében**” a „**barbár magyarok**” „**vandalizmusa**” miatt. S mi ezt a dajkamesét szó nélkül túrjuk s lenyeljük mind a mai napig. Tegyük hozzá, hogy Heribert Illig német történész bebizonyította, hogy **az a kor**, amikor a krónikák ezeket az állítólagos „magyar” barbárságokat teszik, **nem is létezett**. Vagyis csak regényes történelemről van szó. Erről ennyit.

A. Fomenkó („Famankó”) sok mindent felszínre hozott erről a közel és távoli múlttól⁹. **Mi azonban nem megyünk messzemenő következtetésekig**. Néhány dolog tűnik csak biztosnak, de ezek is elegendőek ahhoz, hogy komolyan elgondoljunk. A. Fomenkó ui. nem kevesebbet állít, mint hogy:

- Az orosz-tatár birodalmak államalkotó népei **szkíták voltak**.
- **Atillára büszkék voltak**. (S ezt egy osztrák követ emlékirataiból tudják.)
- **A vallásszabadságot tiszteletben tartották**¹⁰.

S tegyük hozzá, az Oroszthonban 1992 után - korlátozottan ugyan, de valamennyire azért mégis csak - érvényesülő „nagyobb szabadságnak” köszönhetően más orosz történészek is komoly húrokat pengettek meg. Ebből két dolgot idézünk.

1. (Olyannyira nem tudnak semmit a saját történelmükről, hogy) a legelső krónikás feljegyzésük az orosz történelem kezdetéről az, hogy egy katonai expedíciójuk komoly hajóraj-támogatással sikeres partraszállást hajtott végre Bizáncban s majdnem be is veszi¹¹.
 - a. **Tehát fogalmuk sincs arról, hogy milyen orosz törzsek voltak, azokat hogy hívták, s milyen fejedelmeik voltak**.
 - i. (Tegyük hozzá: mint a mellékelt ábra mutatja, a kétfejű sas Romanov nyaka nagyon alapos munkát végzett az oroszoknál: **az ő múltjukat tényleg végképp eltörölték**¹². (S tegyük hozzá: mondjunk hálát a Teremtőnek s persze Petőfinek és Jókainak, hogy a kétfejű sas másik fejének, a Kapzsiburgoknak mindez nálunk, magyaroknál nem sikerült nekik.)

⁸ Ifjú titán mozgalmunktól, kérdezzük: ez esetleg ismerős-e nekik történelmi tanulmányainkból?

⁹ S ez már ugyancsak az ifjú titán történészeinkre vár, hogy „**megtitokfejtse**.”

¹⁰ Vö. a jelenlegi világvallással, a globalizmussal, illetve az előfutárával, a kommunizmussal.)

¹¹ Ld. **Russkie ne Slavyane by Peresvet** (oroszul: Пересвет - Русские - не славяне (Москва, 2013).djvu)

Ld. **Russkie Pokoriteli Slavyan by Peresvet** (oroszul: Пересвет - Русские - покорители славян (Москва, 2013).djvu)

Ld. **Russkie Sobirateli Slavyan by Peresvet** (oroszul: Пересвет - Русские - собиратели славян (Москва, 2013).djvu)

¹² Nem tudjuk, hogy ez az ifjú titán nemzedéknek még ismerős-e?

2. A másik merész következtetésük, hogy: **az akkori oroszoknak genetikailag semmi közük sincs a „szlávokhoz”**. S ezzel feladták-feladják nekünk, nyelvészeknek a leckét. (S a törté-
nészeknek is, tegyük hozzá.)

Következtetések: az eddigi valóságnak hitt eurázsiai történelmet alaposan bizony A-tól Z-ig felül kell vizsgálni¹³. Nem lehet célunk¹⁴, hogy értékítéletet mondjunk A. Fomenkó azon kőkemény állításai felett (amellyel 1992-ben szó szerint lerohanta a világot), hogy valóban igaz-e az, hogy:

- az orosz-tatár birodalmak a **szkíták utódai voltak-e?**
- **Atilára valóban büszkék lehettek-e?**

Nem célunk ennek eldöntése¹⁵, annyi azonban már most is egészen bizonyosan tudható, hogy

- pl. **a szkíták az igazságot az emberi életben is nagyobb becsben tartották s megölték azt, akit hazugságon kaptak.** Ez tény.

Meg kell kérdeznünk az oroszoktól, hogy **életszerűnek tartják-e, hogy kései utódjaik, a jelenlegi oroszok ezeknek a híres szkítáknak (az őseinknek) tényleg utódai-örökösei lehetnek-e**¹⁶. Semmi sem zárható ki, akár meglepetéseket is tartogathat a történelem, mindenesetre éppen ezt kell majd tisztáznunk. **Annyi azonban meggyőzőnek tűnik Fomenkó ténymegállapításaiból, hogy a vallásszabadságot tiszteletben tartották.** S így úgy tűnik, hogy a tordai országgyűlésünk szelleme annyira azért nem állhatott tőlük távol.

S most térjünk vissza a hívó szóra és a Szent Korona - Kedves Olvasónak címzett - személyre szabott üzenetére, a mai krími helyzet elemzésére.

B. A „közeljelen” elemzése.

A kozákok „szeme fényének” számító A. Fomenkó professzor oknyomozó történelem-kutatásnak nagyon meglepő következtetései vannak. Szerinte ugyanis, s erről külön könyvet írt, **Jézus Krisztus a Krímben született**. Ennek valóságtartalmát nem akarjuk, s nem is nagyon tudjuk eldönteni, csak annyit tudunk, hogy **a mi Hunyor-Magyar eredetmondánk a Krímbe vezet**. Viszont A. Fomenko másik következtetését nagyon is (99 %-ban) lehetségesnek és valószínűnek tartjuk, miszerint **Jézus Krisztust valójában a Boszporuszi szoros tőszomszédságában feszítették keresztre**. Igen, **megdöbentő tény**. Kapaszkodjunk meg. Így már érthető Csontváry visszatérő gondolata, hogy Atila nagykirály a mai Libanonból indult világhódító útjára (tegyük hozzá: győzedelmes világhódító útjára.) Perdöntő bizonyítékok szólnak mellette, bármennyire hihetetlennek tűnik is. Pl. az, hogy a jelenlegi vallási világközpont, Jeruzsálem csak a napóleoni háborúkat követően jelent meg a történelmi világtérképeken, Új-Jeruzsálem néven. Ha ez igaz, már pedig a térképek tanúbizonysága szerint igaznak tűnik, akkor meg kell kérdeznünk, hogy **„Jó, de hol volt az Ó-Jeruzsálem?”**

De ez csak kitérő volt. Számunkra most csak annyi fontos, akármilyen is az igazság, s Szent Koronánk cselekményindítója, az Atya most csak egy elvitathatatlan körülményre hívja fel a figyelmünket. Nevezetesen, hogy **létezik ma olyan világvallás** (az előbb említett emberi húst, emberi vért és emberi csontot kívánó-szomjazó) **titkóros társaságok világvallása, akiknek érdeke fűződik ahhoz, hogy az oroszok** (egészen pontosan a legkeményebb magjuk, a kozákok) **ne lehessenek otthon az általuk Jézus születési helyszínének tekintett félszigeten**. (A meleg tengeri kijáráshoz valóban fűződik érdekük, ez igaz. De ez a vallási szempont fontosabb. Presztízs-kérdés.) Ugyanis **valahogyan ez a légió nem nagyon rajong a Názáreti Jézusért**. Például a templomaiban betiltja az őt szülő Szűz Mária nevének még

¹³ Ehhez szerencsére nagyon sok – persze alaposan ellenőrizendő – szempontot hozott felszínre Fomenkó.

¹⁴ Legalábbis nem ebben a rövid tanulmányban.

¹⁵ Persze történéseinknek nyilván sürgősen állást kell majd ebben foglalniuk.

¹⁶ S tényleg ne legyenek előítéleteink, mert nem tudjuk elképzelni, hogy 1785 után a Romanovok milyen pusztítást végeztek, mekkora megfélemlítés volt Oroszországban, ők tényleg térdig gázoltak a vérben. Minden képzeletet felülmúltak. Az ő Bach-korszakuk nem múlta alul a „mi” Bach-korszakunkat. Sőt.

csak az említését is. Már pedig a kozákok joggal akarnak otthon lenni a Krímben, akár ott született Jézus, akár nem. Annak pedig minden keresztény örülhet, hogy ennyire szeretik Jézust, s hogy lám, ennyire magukénak akarják tudni. (S ha esetleg a történelmükben nemzetként nem viselkedtek is keresztény mivoltukhoz méltóan, értékeikkel összhangban, akkor azért nyilván felelniük kell. Mint ahogy minden egyes népnek is.) Majd kikutatjuk, eldöntjük, hogy mennyire van igazuk ¹⁷. **De ez már a jövő zenéje.**

Még egy fontos körülmény a jelenkor s közeljövő eseményeinek megértéséhez. Az I. Világháború 1914-ben tört ki. S nekünk különösen fontos tudni, hogy az I. Világháború legnagyobb csatája a magyar huszárság és a kozák lovasság között lezajlott nagy ütközet volt. El nem tudjuk képzelni, hogy mekkora óriási haderőt összpontosítottak, vontak össze a kozákok. S bármennyire erőfölényben is voltak, hatott a Korona ereje: **győztek a mieink s ezzel eldöntötték a hamarosan lassan századik évébe lépő Nagy verekedés kimenetelét.** Győztünk. S most is győzünk, az akár már idén befejeződő Nagy Verekedésben. (Higgyük el: visszkapjuk elveszett területeinket. Meg fog hasadni a világ hatalmasságainak a kőszíve!) Tegyük róla **(imádkozzunk buzgón), hogy vége szakadjon, és mihamarabb eljőjön Csuda Buda nagykirályunk ezeréves béke virágbirodalma.** (Ld. másik tanulmányunkat: **„Szent Korona és a Miatyánk”**.)

Legyünk büszkék erre a győzelemre, s mondjunk Hálát a Teremtőnek és imádkozzunk, hogy segíthessen, és hogy megmaradhassunk. **Éljen a magyar megmaradás! Éljen Kossuth apánk, éljen a haza. Éljen az igazságos Mátyás Király, akinek imája nélkül ez a rövid szösszenet sem jöhetett volna létre.**

Letölthető csatolmányok :

- 1. Famankó-01 (térkép)**
- 2. Famankó-01 (táblázat, British Encyclopaedia, 1771)**

¹⁷ Ezt a tárgyilagosság megköveteli. Sajnos vagy szerencsére? Ma már semmi sem lehet tabu.